

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 11. juli 2012

MLN/ J.nr. 2012-4641

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 2. juli 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 361 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 361:

”Med henvisning til at det af § 2, stk. 2, i bekendtgørelsen vedr. hjemmetræning af børn fremgår, at hvis forældrene ikke ønsker at modtage det anviste tilbud, kan kommunalbestyrelsen godkende, at forældrene helt eller delvist træner barnet eller den unge i hjemmet, bedes ministeren redegøre for om det indebærer, at forældrene kun kan søge om hjemmetræning, hvis de ikke ønsker at modtage det anviste tilbud fra kommunen?”

Svar:

Det følger af § 2, stk. 2, i bekendtgørelse (nr. 1130 af 27. september 2010) om hjælp til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, at barnet eller den unge skal være anvist et konkret offentligt tilbud, førend forældre kan anmode om hjemmetræning. Denne systematik og fremgangsmåde i sagsbehandlingen fremgår ligeledes af bemærkningerne til lovforslaget L 154. Det er således en betingelse for at bevilge hjemmetræning, at forældrene har afvist en anvisning til et offentligt tilbud, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1.

I forlængelse af ovenstående skal der gøres opmærksom på Ankestyrelsens principafgørelse 115-12. Om fortolkningen af denne principafgørelse har Ankestyrelsen oplyst følgende:

”Sagen blev behandlet for at afklare, hvilken betydning det har for retten til hjemmetræning, at barnet er visiteret til et tilbud efter folkeskoleloven, jf. servicelovens § 32.

Ankestyrelsen vurderede i den konkrete sag, at der kunne bevilges hjemmetræning, selv om barnet var visiteret til et tilbud efter folkeskoleloven. Ankestyrelsen lagde vægt på, at hjælpen til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, kan tilrettelægges i særlige tilbud. Hjælpen kan også udføres helt eller delvis af forældrene i hjemmet, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Ankestyrelsen har i den generelle vejledning i principafgørelsen redegjort for, at hjemmetræning kan være et alternativ til et konkret pasningstilbud, men det er ikke en betingelse for bevilling af hjemmetræning, at der er givet et bestemt tilbud. Det er tilstrækkeligt, at betingelserne for at anvise et sådant tilbud er opfyldt.

Afgørelsen betyder, at forældrene til et barn, som opfylder betingelserne for bevilling af hjemmetræning, kan vælge at hjemmetræne barnet, uanset om barnet konkret er visiteret til en SFO, til et dagtilbud, eller barnet endnu ikke er visiteret til et konkret tilbud.

Der er ikke tale om en ændring af den målgruppe, der kan modtage hjemmetræning.

Afgørelsen om hjemmetræning kan ses i sammenhæng med Principafgørelse 240-11, hvor det fastslås, at det er kommunerne selv, der beslutter, om de vil opfylde deres pligt til at anvise et tilbud til børn med særlige behov ved at anvise til en SFO tilknyttet en specialskole eller i et særligt dagtilbud. Når kommunerne har ret til at opfylde deres forsyningsforpligtelse ved brug af flere forskellige typer af tilbud, er det ikke typen af tilbud, der er afgørende for, om forældre har ret til at hjemmetræne.”

Karen Hækkerup

/ Karin Ingemann